

DEVRİMCİ İŞÇİ

16 Haziran 1987

İŞÇİ SINIFININ VE EMEKÇİLERİN KURTULUŞU DEVRİMCİ BİR YOLDAN GERÇEKLEŞECEKTİR

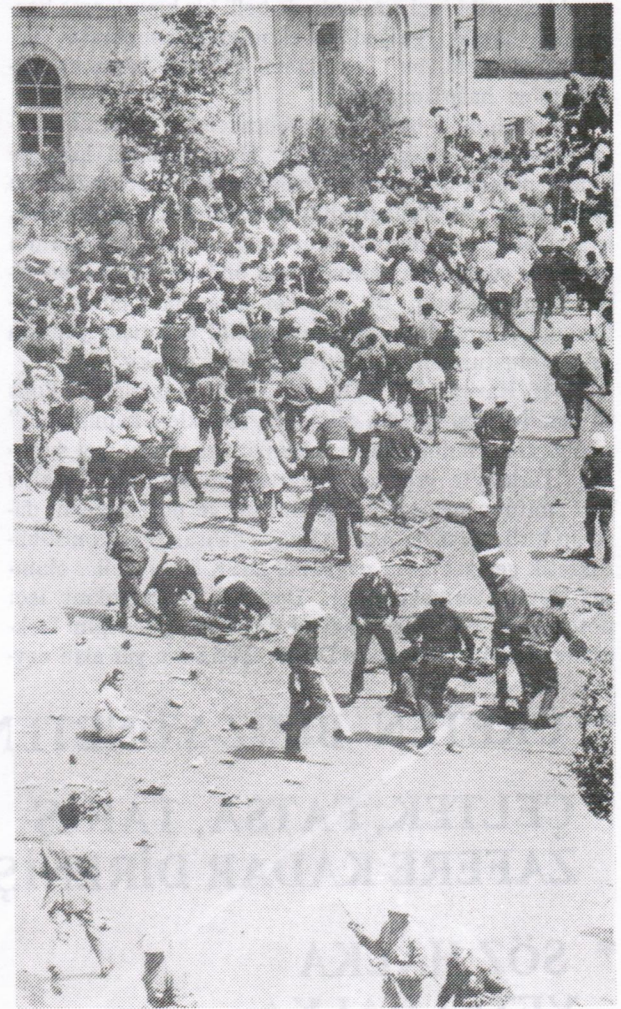
Türkiye, bundan 17 yıl önce işçi sınıfının en önemli direnişlerinden birine tanık oldu: Demirel Hükümetinin sendikal hak ve özgürlükleri kısıtlamak istemesi üzerine işçiler 15 Haziran 1970'ünü eyleme geçtiler. Protesto gösterileri 16 Haziran günü de devam etti. Demirel Hükümeti, işçi sınıfının bu haklı ve meşru direnişini bastırmak için sıkıyönetim ilan etti.

Sendikaların, gençlik ve meslek örgütlerinin tepkilerine rağmen sendikalar yasasını değiştirmekte ısrar eden AP iktidarına karşı İstanbul ve İzmit bölgesindeki işçiler 15 Haziran da şehir merkezlerine doğru yürüyüşe geçtiler. Polis, işçilerin birleşmesini önlemek için sokaklara barikatlar kurmuştu. İşçilerin barikatların üzerine korkusuzca yürümesi üzerine polis ateş açmış ve 3 işçiyi katletmişti. Olaylar sırasında çok sayıda işçi yaralanmıştı, Fakat işçiler kararlılıkla eyleme devam ettiler, polis karakollarına, Türk-İş binalarına saldırdılar, Kadıköy Kaymakamlık binasını yaktılar.

Olgarşi ve onun her renkteki siyasi temsilcisi dehşete düşmüştü. Ç areyi sıkıyönetim ilan etmekte buldular. Askerler fabrikaları işgal etti, işçi önderleri ve 15-16 Haziran direnişinde işçilerle omuz omuza mücadele eden DEV-GENÇ 'liler gözaltına alınıp tutuklandılar.

Büyük ölçüde kendiliğinden gelişen 15-16 Haziran direnişi, bürokrat sendika yöneticilerini ve sol görünümli çeşitli siyasal akımları da ürkütmüştü. Bütün hayatları boyunca Kemalizme ve CHP'ye umut bağlayanlar, işçilerin bu devrimci eylemi karşısında, "tahriklere kapılmayın, gözbebeğimiz askerlerle karşı karşıya gelmeyin" diye işçilere nasihatlerde bulundular.

Ve sonuçta, işçi sınıfının bu şanlı direnişi bastırıldı. Ne varki, daha sonraki yıllarda işçi sınıfı ve emekçi halk yığınlarıyla devrimci güçlerin mücadelesinde 15-16 Haziran ruhu yaşatıldı. Tariş'te, Yeni Ç eltek'te, Kavel'de, Adana'daki fabrikalarda ve tüm anti-faşist eylemlerde işçilerle devrimci-demokratik güçler 15-16 Haziran'ın geleceğini yaşattılar.

Demirel başkanlığındaki AP Hükümeti, işçi sınıfının sendikal mücadelesini bastırmak için, sendikalar yasasını değiştirmeye kalkışmıştı. İşçiler 15-16 Haziran 70'de büyük bir direnişle Demirel'e cevap verdiler.

12 EYLÜL VE İŞÇİ SINIFI

12 Eylül darbesi, bir yönüyle de, işte bu mücadeleci geleneğin tüm ülke çapında yaygınlaşmasını durdurmak için gündeme getirildi. Devrimci mücadelenin yükselmesine paralel olarak işçi hareketinin de giderek siyasallaşması, işçi sınıfının bağımsız devrimci çizgisinin kitlelerle kucaklaşması, tekelci güçleri korkutmuştu. İç savaş politikalarının eşliğinde açık faşizme geçişi başaran oligarşi, 12 Eylül'den sonra işçi sınıfına ve diğer emekçilere amansız bir saldırı başlattı. Bütün devrimci-demokratik örgütler ve bu arada DİSK kapatıldı. Binlerce işçi gözaltına alındı. Dondurulan ücretler ve diğer önlemler sayesinde işçilerin alım gücü 1963'teki düzeyine düşürüldü. 12 Eylül'cüler, işçi sınıfının örgütlenmesinin önüne onlarca barikat kurdular.

Ne varki bu barikatlar da yavaş yavaş aşılmaya başlandı. İlerici ve devrimci işçiler, siyasi iktidarın bütün baskısına rağmen Türk-İş'e gitmediler. NETAŞ ve Derby işçilerinin mücadelesi kanıtladı ki, Türkiye tarihinin en azgın terör ve baskı metodlarını kurumlaştıran 12 Eylül faşizminin tüm önlemlerine rağmen diğer halk güçlerinde olduğu gibi işçi sınıfında da belli bir kıpırdanma başlamıştır. İşçiler, gasbedilen ekonomik demokratik hak ve özgürlüklerini bu kez kendi elleriyle kazanma mücadelesine hazırlanıyorlar.

Böyle olmakla birlikte, bu mücadelenin hemen başarıya ulaşması beklenmemelidir. Hem sendikal hem de siyasal planda işçi sınıfının bağımsız devrimci çizgisinin henüz daha oluşturulmadığı günümüz şartlarında geniş işçi ve emekçi kitlesinin ekonomik ve siyasi taleplerinin mücadele alanlarına yansımalarının önünde önemli engeller bulunmaktadır. Bu engeller arasında rejimin oluşturduğu kurumların ve benimsettiği anlayışın yanı sıra soldan oluşturulan engelleri de saymak gerekir.

15-16 Haziran 1970 Direnişi sırasında işçilere, "Polis ve askerle karşı karşıya gelmeyin, tahriklere kapılmayın" tavsiyesinde bulunanların bugünkü uzantıları, işçi sınıfına, "Türk-İş'te örgütlen" çağrısı yapmaktadır. Türkiye işçi sınıfının mücadeleci geleneğini ve potansiyelini düzenin kirli havuzlarında boğmaya çalışan revizyonist-bürokratik geleneğin bu çağrısına DİSK üyesi işçiler olumsuz cevap vermektedirler. Devrimci - Demokrat işçi potansiyeli, bağımsız sendikal mücadele geleneğini terk etmemektedir. Geçmişte DİSK içerisinde yer alan dev-

rimci, demokrat işçiler fabrikalarda, işyerlerinde, mahallelerde komiteleşip-örgütlenme perspektifiyle hareket ederek işçilerin tabanda bağımsız inisyatiflerini geliştirmeyi, işçi sınıfının bağımsız sendikal hareketini süreç içerisinde ve mücadele içinde oluşturmayı hedeflemektedirler.

İşte, 15-16 Haziran direnişinin yıl dönümünde, Yurtdışında yaşayan tüm işçilerin; ilerici-demokrat ve devrimci güçlerin dayanışma içerisinde olması gereken eğilim budur. Kendi geleceğini işçi sınıfının ve emekçilerin yönetimindeki bir düzende görenlerin benimsemesi ve desteklemesi gereken tutum budur. Yıllardır Avrupa'da DİSK üzerinde tekel kurmaya kalkışarak ve bu sendikanın adını kullanarak şöhrat sahibi olmaya çalışan bazı eski DİSK yöneticileri, TKP'nin Demirel ve Erbakan'la birleşmek için önerdiği "Ulusal Demokrasi" projesi gereğince, işçilerin Türk-İş'e üye olmaları politikasına yurtdışından destek aramaya çalışmaktadırlar. Bu kişilerin ve bunlarla birlikte hareket eden bazı grupların DİSK'i ve 15-16 Haziran Direnişi'ni anma faaliyetlerinde bulunmalarının bilinçli işçiler için hiçbir inandırıcılığı yoktur.

Yurtdışındaki işçileri, bu gibilerin önerilerine karşı tavır almaya ve Türkiye'de işçi sınıfının bağımsız devrimci sendikal birliğini yaratmaya çalışan, işçilerin inisyatifini geliştirerek onların demokratik kitlesel birliğini tabanda yaratmaya çalışan güçlerle dayanışmaya çağırıyoruz.

Bugün ülkemizde işçi sınıfının devrimci-demokratik sendikal hareketini bağımsız bir çizgide yaratmak ne kadar önemli bir görevse, işçi sınıfının bağımsız devrimci siyasi hareketini yaratmak da o kadar önemlidir. Devrimci bir hareket olmadan işçi sınıfının sendikal mücadelesinin kalıcı başarılar kazanması söz konusu olamaz. İşçilerin ekonomik - demokratik haklarını kazanmak için sürdürülen sendikal ve kitlesel faaliyetler, üretkenlerin yöneten olmasını amaçlayan devrimci bir siyasi hareket yaratma yönündeki faaliyetlerle birleştirilemediği sürece mevcut rejime karşı gerçek bir alternatif yaratılamaz.

Bugün ülkemizde böyle bir alternatifi yaratılması için mücadele eden devrimci güçlerin bulunduğunu herkes bilmektedir. Yurtdışında yaşayan tüm işçileri ve diğer kesimleri, işçi sınıfının ve emekçi halkların bağımsız devrimci siyasi hareketini yaratmaya çalışan güçlerle dayanışmaya çağırıyoruz.

Türkiye İşçi Sınıfı ile Devrimci - Demokratik Güçler 15-16 Haziran Şanlı Direnişini, işçilere ve halka konan yasakları delme mücadelesinde yaşatacaklardır.

İşçi sınıfının, emekçi kitlelerin ve Kürt halkının devrimci - demokratik talepleriyle dayanışmayı yükseltelim.

*** ÜRETEEN BİZİZ-YÖNETEN DE BİZ OLACAĞIZ !**

*** ÇELTEK, FATSA, TARIŞ
ZAFERE KADAR DİRENİŞ !**

*** SÖZ HALKA
YETKİ HALKA
KARAR HALKA
İKTİDAR HALKA**